

Ponadto skarżąca podnosi, że w zakresie oszacowania ceny Komisja błędnie i wbrew postanowieniom pkt 1.3 instrukcji dla oferentów bierze pod uwagę wyłącznie podstawową cenę oferowaną, a tym samym nie uwzględnia ustalenia ceny za części zamienne i konserwację, pomimo że ma to znaczenie w tym kontekście.

Wreszcie skarżąca podnosi, że konkurent, All Trade S.r.l., nie oferuje gwarancji skutecznej realizacji przedmiotowego projektu ze względu na swoje umiejętności, wydajność ekonomiczną i doświadczenie techniczne.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2005 r. przez Lootus Teine Osaühing przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-127/05)

(2005/C 115/67)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 24 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Lootus Teine Osaühing**, z siedzibą w Tartu (Estonia), reprezentowanej przez adwokatów T. Silda i K. Martina, przeciwko **Radzie Unii Europejskiej**.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 2269/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 2340/2002 i (WE) nr 2347/2002 w sprawie możliwości połowowych gatunków głębinowych dla Państw Członkowskich, które przystąpiły w 2004 r. ⁽¹⁾, w zakresie dotyczącym możliwości połowowych przyznanych Estonii;
- stwierdzenie nieważności części 2 załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 2270/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego możliwości połowowe wspólnotowych statków rybackich w odniesieniu do niektórych głębinowych zasobów rybnych na lata 2005 i 2006 ⁽²⁾, w zakresie dotyczącym możliwości połowowych przyznanych Estonii;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest estońską spółką rybacką zajmującą się połowami głębinowymi w strefie objętej Konwencją Rybołówstwa

Północno — Wschodniego Atlantyku. Estonia była stroną tej konwencji jeszcze przed jej przystąpieniem do Unii Europejskiej. Art. 6 ust. 9 Aktu o przystąpieniu Estonii i innych nowych Państw Członkowskich do Unii Europejskiej ⁽³⁾ stanowi, że poczynając od dnia przystąpienia, umowy w dziedzinie rybołówstwa zawarte przez nowe Państwa Członkowskie z państwami trzecimi będą zarządzane przez Wspólnotę oraz że wynikające z tych umów prawa i obowiązki Państw Członkowskich pozostaną niezmienione przez okres, w którym postanowienia tych umów będą tymczasowo utrzymane w mocy. W takich okolicznościach zostały przyjęte zaskarżone środki przyznające Estonii możliwości połowowe mierzone w tonach metrycznych dopuszczalnych połowów określonych gatunków na lata 2004, 2005 i 2006.

Zdaniem skarżącej przyznane ilości stanowią jedynie ułamek ilości poławianych zgodnie z prawem przez Estonię przed jej przystąpieniem. Na tej podstawie skarżąca twierdzi, że zaskarżone środki naruszają art. 6 ust. 9 Aktu o przystąpieniu, a także zasadę proporcjonalności, w związku z czym, powinno się stwierdzić ich nieważność.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004 L 396, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004 L 396, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. 2003 L 236.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2005 r. przez Wal-Mart Stores Inc przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-129/05)

(2005/C 115/68)

(Język, w którym sporządzono skargę: hiszpański)

W dniu 23 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Wal-Mart Stores Inc, reprezentowanej przez Fernanda de Visschera, Emmanuela Cornu, Erica de Gryse, Donatienne Moreau, Jorge Grau Morę, Alejandro Angulo Laborę, Maite Ferrándiz Avendañę, Marię Baylos Morales i Antonia Velásqueza Ibáñeza, abogados, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również Alejandro Sánchez Villar.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie R629/2004-2, potwierdzającej częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 1997600 „WAL-MART”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Skarżąca
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „WAL-MART” dla towarów i usług ze wszystkich klas oprócz klasy 35
Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Alejandro Sánchez Villar
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Krajowy słowny znak towarowy „WAL-MART” (nr 1732588) dla towarów z klasy 7 (maszyny ogrodnicze.)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Częściowe uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do następujących towarów: „maszyny i obrabiarki, (z wyjątkiem stosowanych do pojazdów lądowych), mechanizmy sprzęgania i napędu (z wyjątkiem stosowanych do pojazdów lądowych) mechaniczne narzędzia rolnicze” oraz nieuwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do pozostałych zgłoszonych towarów usług
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nieuwzględnienie odwołania
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 43 ust. 2 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L nr 011 z dnia 14 stycznia 1994 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2005 r. przez Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-143/05)

(2005/C 115/69)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 11 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Zjednoczonego Królestwa, reprezentowanego przez C. Jacksona, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez M. Hoskinsa, barrister, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 1 lutego 2005 r. odmawiającej przyjęcia zmienionego krajowego planu rozdzielania notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo w dniu 10 listopada 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 30 kwietnia 2004 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało Komisji tymczasowy krajowy plan rozdzielania na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾. Plan, który zdaniem Zjednoczonego Królestwa miał charakter tymczasowy, wskazywał pewne działania będące w toku.

Dnia 7 lipca 2004 r., Komisja wydała decyzję końcową C(2004)2515/4 dotyczącą przedstawionego planu, w której stwierdziła pewne niezgodności z Załącznikiem XIII tej dyrektywy.

W następstwie zakończenia działań wskazanych w tymczasowym krajowym planie rozdzielania Zjednoczone Królestwo notyfikowało Komisji w dniu 10 listopada 2004 r., że chciałoby dokonać zmiany w tymczasowym krajowym planie rozdzielania celem uwzględnienia wyników tych działań.

Pismem z dnia 1 lutego 2005 r. Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo, że jego wniosek o dokonanie zmiany w krajowym planie rozdzielania przydziałów jest niedopuszczalny, ponieważ zwiększenie całkowitej ilości przydziałów w wysokości 19,8 milionów ton nie dotyczyło nieprawidłowości wskazanych w decyzji Komisji.